

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 196/2005)

29 Νοεμβρίου, 2006

[Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΤΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΥΡΗ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ων η Αίτηση.

Ευαγγ. Πουλλά-Μακαρούνα (κα), για τον Αιτητή.

*Α. Χριστοδουλίδου - Ζαννέτου (κα), Ανώτερος Δικηγόρος της
Δημοκρατίας, εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα, για τους Καθ' ων η
Αίτηση.*

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δ.: Ο αιτητής, με την παρούσα προσφυγή,

ζητά την πιο κάτω θεραπεία:-

«(Α) Ακύρωση και/ή ανάκληση της απόφασης του Επαρχιακού Λειτουργού Είσπραξης Φόρων ημ. 6/12/04 η οποία λήφθηκε στις ή γύρω στις 15/12/04, με την οποία έχει ακυρώσει την απόδειξη με αρ. 6-6001-2001-457 εκ ποσού Λ.Κ.3.152,60 σεντς η οποία εκδόθηκε στις 9/1/01 και αφορούσε την πληρωμή φορολογίας που τέθηκε και αφορούσε πληρωμή κεφαλαιουχικών κερδών.»

Σύμφωνα με τα γεγονότα, ο Νικόλαος Ιωάννου Σταυρή, Γενικός Πληρεξούσιος Αντιπρόσωπος του αιτητή - Στυλιανού Αλεξάνδρου Χριστοδούλου από την Πέγεια, νυν κατοίκου Αυστραλίας - (ο «Πληρεξούσιος Αντιπρόσωπος»), στις 9/1/2001, με βάση Γενικό Πληρεξούσιο Έγγραφο, το οποίο είχε, εξουσιοδότησε τη δικολάβο Μάρω Ηρακλέους, όπως αυτή εξασφαλίσει από το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, Κλάδο Φορολογίας Ακίνητης Ιδιοκτησίας και Κεφαλαιουχικών Κερδών Πάφου, απαλλαχτικό έντυπο - Ν 313 - για μεταβίβαση του ακινήτου με Αρ. Εγγραφής 41535, στο χωριό Πέγεια, ιδιοκτησία του αιτητή.

Από τις δηλώσεις που έγιναν, προέκυψε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών ύψους £3.152,60. Το ποσό αυτό πληρώθηκε με προσωπική επιταγή της Μ. Ηρακλέους και εκδόθηκε από το Τμήμα ανάλογη απόδειξη. Η επιταγή δεν εξαργυρώθηκε. Ασκήθηκε εναντίον της

εκδότης ποινική δίωξη, αυτή όμως αθωώθηκε, για το λόγο ότι δεν είχε αποδειχθεί με μαρτυρία η έλλειψη κεφαλαίων από το λογαριασμό της.

Στις 6/8/2004, ο Πληρεξούσιος Αντιπρόσωπος πληροφορήθηκε από το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, Γραφείο Είσπραξης Φόρων Πάφου, ότι η επιταγή δεν τιμήθηκε και κλήθηκε όπως διευθετήσει το οφειλόμενο ποσό των £3.152,60, διαφορετικά να παρουσιάσει την εξοφλητική απόδειξη του Τμήματος, για ακύρωσή της και επαναφορά της φορολογίας.

Δεν υπήρξε ανταπόκριση και στις 10/9/2004, με επιστολή του Επαρχιακού Λειτουργού Είσπραξης Φόρων, ζητήθηκε από το Συντονιστή Μηχανογραφικού Συστήματος Κλάδου Είσπραξης Φόρων ακύρωση της σχετικής απόδειξης, η οποία και ακυρώθηκε. Στις 6/12/2004, ειδοποιήθηκε, ανάλογα, ο Πληρεξούσιος Αντιπρόσωπος.

Στις 15/12/2004, η συνήγορος του αιτητή επισκέφθηκε το Επαρχιακό Γραφείο Εισπράξεων Φόρων Πάφου και παρέδωσε επιστολή, με την οποία ο Πληρεξούσιος Αντιπρόσωπος αρνείται κάθε ευθύνη αναφορικά με την πληρωμή του πιο πάνω ποσού, προβάλλοντας ως λόγο τη μεγάλη καθυστέρηση να ειδοποιηθεί ότι η επιταγή δεν είχε εξαργυρωθεί. Εάν το γνώριζε, ανέφερε, θα φρόντιζε έγκαιρα για την είσπραξή του από τη Μ. Ηρακλέους.

Με την προσφυγή, ο αιτητής διατείνεται ότι η απόφαση για ακύρωση της απόδειξης και επαναφορά της φορολογίας λήφθηκε καθ' υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας, είναι αντίθετη με την αρχή της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης και, τέλος, αγνοεί προηγούμενες πράξεις, αντίθετες με την παρούσα.

Οι καθ' ων η αίτηση, με την ένστασή τους, εγείρουν προδικαστικά ζήτημα εκτελεσιμότητας της πράξης. Προβάλλουν ότι πρόκειται για μη εκτελεστή διοικητική πράξη. Σε υποθέσεις φορολογίας, αναφέρουν, εκτελεστή διοικητική πράξη είναι η απόφαση επιβολής της και όχι η απόφαση για είσπραξή της, η οποία αποτελεί πράξη εκτελέσεως. Διαζευκτικά, προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα.

Η απόφαση, η οποία προσβάλλεται, έχει ως εξής:-

«Κύριε/α

Αναφέρομαι στην επιστολή Αρ. 16Ε ημερομηνίας 6/8/04 που έχει σταλεί προηγουμένως κοντά σας όπου ζητούσαμε να τακτοποιήσετε την οφειλή οφειλομένου φόρου λόγω ακάλυπτης/ων επιταγής/ών ή επιστροφή της/των πρωτότυπης/ων απόδειξης/εων για επαναφορά της φορολογίας/γιών.

Επειδή μέχρι σήμερα αμελήσατε να συμμορφωθείτε σας πληροφορώ ότι η/οι πιο κάτω απόδειξη/εις έχει/ουν ακυρωθεί/ούν από το Γραφείο μας.

<u>Αρ. Απόδειξ.</u>	<u>Ημερ.</u>	<u>Ποσό</u>
6-6001-2001-457	9/1/01	3152,60
.....		

Επαρχιακός Λειτουργός
Είσπραξης Φόρων»

Η νομολογία, σε σχέση με την εκτελεσιμότητα διοικητικών πράξεων, είναι πλούσια και οι αρχές διατυπωμένες με σαφήνεια. Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 236-237, αναφέρεται ότι:-

«Εις προσβολήν δι' αιτήσεως ακυρώσεως δεν υπόκειται οιαδήποτε πράξις απορρέουσα εκ διοικητικού οργάνου, δρώντος ως τοιούτου, αλλά μόνον αι εκτελεσταί πράξεις. ... Το κύριον στοιχείον της εννοίας της εκτελεστής πράξεως είναι η άμεσος παραγωγή εννόμου αποτελέσματος, συνισταμένου εις την δημιουργίαν, τροποποίησιν ή κατάλυσιν νομικής καταστάσεως, ...»

Στην υπόθεση δε *Δημοκρατία ν. Sunoil Bunkering Ltd (1994) 3 Α.Α.Δ. 26*, απόφαση Πική, Δ., (όπως ήταν τότε και μετέπειτα Προέδρου Ανωτάτου Δικαστηρίου), το θέμα τέθηκε ως εξής:- (σελ. 31)

«Το κριτήριο για την εκτελεσιμότητα διοικητικής πράξης ή απόφασης είναι η παραγωγή έννομων αποτελεσμάτων, δηλαδή η γένεση εξ αυτής δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Πράξη είναι εκτελεστή εφόσον επιβάλλει υποχρεώσεις στο διοικούμενο, μη υφιστάμενες πριν την έκδοσή της, η μη εκπλήρωση των οποίων παρέχει το δικαίωμα στη Διοίκηση να επικαλεσθεί τα μέσα του δικαίου για την εκτέλεσή τους. Πράξη εκτέλεσης είναι εκείνη που έχει ως λόγο την εφαρμογή εκτελεστής πράξης. Διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή εκτελεστής πράξης συνιστούν πράξη εκτέλεσης που όπως υποδηλώνει ο όρος η πράξη δεν είναι αφ' εαυτής γενεσιουργός δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αλλά μοχλός για την υλοποίηση της γενέτειρας πράξης ή απόφασης. (Βλ. ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ, 1929-1959, σελ. 240, Τσάτσος - Η ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ, σελ. 127 κ.επ., και Στασινόπουλος - ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ, σελ. 125).»

Στην *Κώστα ν. Δημοκρατίας, Υπόθεση Αρ. 11/04, 6/9/05*, σε σχέση με το ίδιο θέμα, λέχθηκαν από το Γαβριηλίδη, Δ., τα εξής:-

«Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση προέβαλε την προδικαστική ένσταση ότι η επίδικη απόφαση δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά πράξη εκτέλεσης εκτελεστής διοικητικής πράξης, ήτοι της προηγηθείσας πράξης του Εφόρου με την οποία βεβαιώθηκε ο φόρος.

Η ένσταση ευσταθεί. Η 'απαίτηση είσπραξης χρέους' της 12.12.2003 είναι απλώς απαίτηση για την είσπραξη προηγουμένως βεβαιωθέντος ποσού του φόρου εκ ΛΚ36.160,40 πλέον επιβαρύνσεις. Δεν είναι, ως εκ τούτου, εκτελεστή διοικητική πράξη. Σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στην *Σολομωνίδης ν. Δημοκρατίας (1997) 3 Α.Α.Δ. 315*:

‘Όπως επισημαίνει το πρωτόδικο Δικαστήριο, πράξεις σχετιζόμενες με την είσπραξη των φόρων συνιστούν πράξεις εκτέλεσης μη υπαγόμενες στον αναθεωρητικό έλεγχο που καθιερώνει το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Έτσι έχει το ζήτημα. Η είσπραξη φορολογικών οφειλών δεν συνιστά πράξη προσδιοριστική των

υποχρεώσεων του φορολογούμενου· αφορά την εκπλήρωσή τους. Μόνο πράξεις επαγόμενες έννομες συνέπειες για τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του διοικούμενου συνιστούν εκτελεστές πράξεις υποκείμενες στο δικαστικό έλεγχο που καθιερώνει το 'Άρθρο 146.'»

Στην παρούσα περίπτωση, από το κείμενο της επιστολής ημερομηνίας 6/12/2004, είναι φανερό ότι δεν παράγονται έννομα αποτελέσματα, ούτε επιβάλλεται στον αιτητή υποχρέωση που δεν υπήρχε προηγουμένως. Τα έννομα αποτελέσματα, που δεν είναι άλλα από την υποχρέωση καταβολής του φόρου κεφαλαιουχικών κερδών, παράχθηκαν με την απόφαση της 9/1/2001, όταν, για την έκδοση του Εντύπου 313, υπολογίστηκε το ποσό της φορολογίας. Η είσπραξη του ποσού δεν κατέστη δυνατή, λόγω μη εξαργύρωσης της επιταγής η οποία είχε εκδοθεί προς το σκοπό διευθέτησης της υπολογισθείσας φορολογίας. Παρίστατο, συνεπώς, ανάγκη ακύρωσης της απόδειξης, έτσι ώστε να επανέλθει η φορολογία, με σκοπό είσπραξής της από τον κατά νόμο υπεύθυνο, που δεν είναι άλλος από τον Πληρεξούσιο Αντιπρόσωπο, σύμφωνα με το *Άρθρο 9 του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1978, (Ν. 4/78)*, το οποίο προβλέπει ότι:-

«9. - (1) Πας επίτροπος, κηδεμών, ή πας πληρεξούσιος, πράκτωρ, αντιπρόσωπος, σύνδικος, διαχειριστής ή θεματοφύλαξ προσώπου μη διαμένοντος εν τη Δημοκρατία (εν τοις κατωτέρω εν τω παρόντι άρθρω αναφερομένου ως 'πρόσωπον μη διαμένον εν τη Δημοκρατία'), είτε ούτος λαμβάνει ή εισπράττει το αντικείμενον φόρου του μη διαμένοντος εν τη Δημοκρατία προσώπου είτε όχι,

ευθύνεται διά την διενέργειαν πάσης πράξεως ήτις απαιτείται υπό του παρόντος Νόμου επί τω τέλει βεβαιώσεως και καταβολής φόρου επιβληθέντος επί του αντικειμένου φόρου του μη διαμένοντος εν τη Δημοκρατία προσώπου, ...»

Ενόψει των πιο πάνω, καταλήγω ότι η προδικαστική ένσταση ευσταθεί.

Η προσφυγή απορρίπτεται, με έξοδα υπέρ των καθ' ων η αίτηση.

Ε. Παπαδοπούλου,
Δ.